

[Kirkeministeren.]

og så det andet, og dér sidder man så med en fornemmelse af, at man ved hjælp af love og paragraffer hemmer et fornuftigt folkekirkeligt initiativ.

Bestemmelsen om, at præster havde adgang til at vælge, om de ville stemme i den kreds, hvor de har bopæl, eller i den menighedsråds-kreds, hvor de er ansat som præster, faldt jo bort ved lovens revision i 1949. Bestemmelsens bortfald har dog vist sig at være uheldig, ganske særlig på grund af den vanskelige boligsituation, som fører med sig, at en del præster, specielt i København, men også i andre byer, hvor der ikke er embedsbolig, har måttet tage bopæl udenfor sognet; de bliver stillet i den besynderlige situation ikke at kunne stemme i deres egen menighedsråds-kreds. Det er urimeligt, og derfor har man indføjet den gamle regel igen i dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. Marius Buhl var inde på spørgsmålet om valgbarheden og spurgte om, hvorvidt et strafbart forhold udelukker et medlem fra at tage sæde i et menighedsråd. Det er rigtigt, som det ærede medlem gjorde opmærksom på, at der for så vidt er et lille misforhold her. Før et menighedsrådsvalg tager menighedsrådet ganske selvstændigt og endegyldigt stilling til, om et strafbart forhold udelukker en mand fra at kunne tage sæde i et menighedsråd; hvis det strafbare forhold derimod foregår i funktionstiden, kan menighedsrådet ganske vist også skønne over, om det er rimeligt, at vedkommende bliver siddende som medlem af rådet, men i dette tilfælde kan afgørelsen indankes for biskoppen. Man kan sige, det er mærkeligt, at man kan indanke i det ene tilfælde og ikke i det andet. Man kunne måske ræsonnere sådan: for et strafbart forhold, der er, om jeg så må sige frisk, dømmer man mere lidenskabeligt, mindre objektivt, og dér kan det måske være ganske nyttigt at indanke sagen for en højere instans. Men det er iøvrigt et af de spørgsmål, som vi også kan tage op til nærmere drøftelse i udvalget.

Så er der endelig spørgsmålet om, hvorvidt sognebåndsløserne bevarer deres sæde i menighedsrådet, hvis den præst, de har løst sognebånd til, dør eller forlader embedet. Der har jo været forskellige vanskeligheder i den anledning, og det er rigtigt, at der er

et problem dér. Man spørger sig selv, om det i et menighedsråd, hvor et meget stort antal af medlemmerne er sognebåndsløserne, skal være sådan, at disse skal have ret til at være med til at vælge den nye præst. Det kan volde visse vanskeligheder, men en given ting er det dog, synes jeg, at de pågældende må blive ved med at være medlemmer af menighedsrådet indtil det næste valg.

Spørgsmålet om sognebåndsløserne er kommet til at ligge noget anderledes, efter at tilmeldingspligten er hørt op, fordi menighedsrådene nu simpelthen får de kommunale valglisten udleveret inden valgene, hvorved det bliver nødvendigt for sognebåndsløserne forud for hvert valg at bekræfte, at de ønsker at stemme dér, hvortil de har valgt at løse sognebånd. Men her er jo også et af de spørgsmål, vi kan tage nærmere op til behandling i udvalget.

Der var en enkelt af ordførerne, der udtalte tilfredshed med, at man havde rettet lidt op på de økonomiske forhold i den forstand, at man i lovforslaget for de selvejende kirkers vedkommende har afskaffet den kasse, der hedder menighedsråds-kassen. Det er jo sådan, at den kirkelige økonomi fungerer efter et kinesisk system ved hjælp af fire forskellige kasser, og det forekommer mig rationelt i hvert fald at slå kirkekassen og menighedsråds-kassen sammen. Dette kan dog ikke lade sig gøre for de kirkers vedkommende, som ikke er selvejende; dér bliver man nødt til at bevare menighedsråds-kassen, og det er der også taget hensyn til i lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Fibiger og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har jeg ikke særlige bemærkninger. Jeg glædede mig over tilslutningen fra begge sider.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kom med nogle udtalelser om, hvordan specielt kirkeministre havde at forholde sig. Jeg er ikke ganske klar over, hvad det ærede medlem mente, men det er også en af de ting, vi kan få opklaret ved samråd i udvalget!

Så kommer vi til et punkt, som blev nævnt af det ærede medlem hr. Søren Olesen og af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, og som jeg skal indrømme jeg for så vidt håbede man ville røre ved herinde, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det er ri-